

af råvarer og halvfabrikata. Der gøres også opmærksom på, at danske importører i en årrække har kunnet købe stål i fællesmarkedet til priser, der var væsentlig lavere end EF's interne priser, og forskellen her er større end EF's ståltold. Endelig nævnes, at tilslutning til EF muligvis kan medføre pristigninger på brændselsområdet.

Disse påvirkninger vil ikke alene betyde højere råvareomkostninger for industrien i sammenligning med en frihandelsløsning, men også tilsvarende større valutaudgifter. Hvor store beløb det kan komme til at dreje sig om, kan naturligvis ikke på forhånd opgøres eksakt; men såfremt den mistede prisfordel ved at indføre EF's fælles told beløber sig til 2-3 pct. af den samlede import af råvarer og halvfabrikata, betyder tilslutning til EF en øget valutaudgift på 0,6 mia kr. i 1978. Derimod er det uvist, hvorvidt der på stålområdet kan bevares prisfordele, der er større end EF's ståltoldsatser, da EF ved forhandlingerne med de ikke-ansøgende EFTA-lande har betinget sig, at Kul- og Ståluoniens konkurrenceregler skal gælde for frihandlen med stål.

En frihandelsaftale med EF vil være mere fordelagtig for industrien end tilslutning til EF's toldunion. Frihandelsløsningen giver med uvæsentlige undtagelser samme toldfri adgang til EF og bevarer i betydeligt omfang de omkostningsmæssige fordele, der er forbundet med den danske toldfrihed for råvarer, halvfabrikata og en række maskiner. Denne fordel kan blive større eller mindre end ovenfor antydnet, men må under alle omstændigheder være i frihandelsløsningens favør. Skulle der i forbindelse med en frihandelsaftale mellem Danmark og EF blive krævet garantier, der begrænser udnyttelsen af de fordele, Danmark vil have af fortsat toldfri import af råvarer, brændsel og halvfabrikata fra hele verden, vil disse kun gælde for den del af industriproduktionen, der eksporteres til det udvidede EF — i øjeblikket ca. 15 pct. af produktionen. De resterende 50 pct. af produktionen, der afsættes på hjemmemarkedet, og de ca. 35 pct. af produktionen, der eksporteres til andre lande, vil bevare råvarefordelen.

Industripolitikken.

Nu vil industriens forhold imidlertid næppe alene blive påvirket af toldunionen i

tilfælde af deltagelse i EF. En række andre følger af en tilslutning kan øve indflydelse på industriens vilkår. Bedømmelsen heraf vanskeliggøres, fordi de vigtigste foranstaltninger af denne karakter endnu befinder sig på planlægningsstadiet. Det gælder først og fremmest den økonomiske og monetære union og EF's kommende industripolitik. Om EF's industripolitik siges det i redegørelsen af 1971 fra udvalget vedrørende Danmark og de europæiske fællesskaber: „EEC's industripolitik er endnu kun løst skitseret. Det er derfor vanskeligt at bedømme virkningerne heraf for dansk industri i tilfælde af en tilslutning. Der kan blive tale om harmonisering af konkurrence- og produktionsforhold på en række områder, der både kan få positive og negative virkninger for dansk industri. Hovedsigtet med EEC's industripolitiske målsætning synes at være en styrkelse af europæisk industri på områder, hvor amerikansk industri har været dominerende. Det drejer sig først og fremmest om de teknologisk mest avancerede produktioner, der beherskes af meget store internationalt arbejdende koncerner. Det vil næppe få større direkte betydning for dansk industri, at styrkeforholdet mellem amerikansk ejede koncerner og tilsvarende virksomheder i de større vesteuropæiske lande bliver ændret.“

Man er ikke kommet stort videre med industripolitikken i EF i de forløbne år. I det samarbejde, der på det teknologiske område agtes igangsat efter forslag i den såkaldte Aigrain-rapport, deltager Danmark på lige fod med de øvrige EFTA-lande og EF-landene.

Der er altså foreløbig meget lidt i EF's industripolitik, der tyder på konkrete fordele for dansk industri af deltagelse heri. Harmonisering af tekniske forskrifter o.lign., der ofte kan betyde forbedrede muligheder for rational produktion, er måske det område, hvor udsigterne til resultater er størst.

Fordelene heraf vil også kunne udnyttes af dansk industri, hvis vi ikke er medlem af EF. Intet forhindrer os i at tilpasse danske forskrifter efter EF's, hvis det er ønskeligt. Forskellen mellem at deltage i et forpligtende samarbejde på dette område og at stå frit er først og fremmest, at vi som medlem har mulighed for at modarbejde harmoniseringer, der er til ugunst udfra danske interesser,